

Ոջու՛յն ընկերներ:

Իմ անունը Մթորի է: Ես ապրում էի Թուրքմենստանում: Դա պետություն է Կենտրոնական Ասիայում: Ես սիրում եմ կարգալ, սկարել և կարել: Ես սիրում եմ հայրիկիս հետ ապել աստղերին: Ես և իմ ընտանիքը Եկեղեցու միակ անդամներն էինք ՈՂԶ երկրում:

Պատմություն Մթորիի նաանիս

Զիլ Հաքինգ
Եկեղեցու
ամսագրեր

ԱՂՈԹԵԼՈՎ ՄԻՍՍԻԻ ՀԱՄԱՐ
Մի օր ուժեղ փոթորիկից հետո իմ ընկերոջ կատուն՝ Միսսին, կորել էր: Մենք նրան որոնեցինք, բայց չկարողացանք գտնել: Ես ասացի, որ մենք կարող էինք աղոթել: Իմ ընկերները չգիտեին ինչպես աղոթել, ուստի ես ցույց տվեցի նրանց: Մենք բոլորս ծնկի իջանք, և յուրաքանչյուրն ասաց իր սեփական աղոթքը: Ապա մենք վեր կացանք և սկսեցինք նորից որոնել: Մի աղջիկ վազեց մեզ մոտ և ասաց, որ նա գտել էր Միսսիին: Ես երջանիկ էի, որ կիսվեցի ավետարանի մի մասով իմ ընկերների հետ:

ՍՈՎՈՐԵԼՈՎ ՄԻՍՅԱՆՑԻՑ
Ես և իմ քույր Սառան դպրոց էինք հաճախում շատ երկրներից եկած երեխաների հետ: Մենք սիրում էինք սովորել մեկս մյուսից և զվարճանալ:

ԶԵՈՔԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐ ԵՎ ԶՎԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ
Ես և Սառան հրավիրեցինք մեր ընկերներին խաղալու: Մենք սկարեցինք, կատարեցինք ձեռքի աշխատանքներ և զբոսախնջույք կազմակերպեցինք: Սուրբ ծննդյան տոներին մենք դիմակահանդես կազմակերպեցինք մեր թաղամասի ընկերների հետ:

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆԸ
Քանի որ մենք Եկեղեցու միակ անդամներն էինք, Եկեղեցու ժողովները մեր տանն էինք անցկացնում: Մենք անցկացնում էինք հաղորդության, երգի ժամ և երեխաների միության դասեր: Ես դաշնամուր էի նվագում երգի ժամին:

ՈՂԱՐԿԵՔ ՄԵԶ ԶԵՐ ՈՏՆԱՇԵՏՔԸ

Ինչպե՛ս եք հետևում Հիսուսին՝ ուղիղ կանգնելով: Գծեք ձեր ոտնահետքը և ձեր ծնողների թույլտվության հետ միասին ուղարկեք ձեր պատմվածքն ու լուսանկարը: Ուղարկեք այն առցանց iahona.lds.org հասցեով (սեղմեք "Submit an Article") կամ ուղարկեք է-փոստով iahona@ldschurch.org:

